

עין משפט
גר מצודה

גד א מיי פֿיג מהל' שטיין הל' יא סמג
לארין רעו:
גה ב ג מיי וסמג שס
ומיי פֿיג מהל' נטע
רנעי (הלסה ח) סמג עשין
קל' טוש'ע ייד סי רלד
סטיק ד:
גד ד מיי פֿיג מהל' נטע
רנעי הל' ח טוש'ע שס:

רבינו חננאל

לא כל שכן שיהיה יום אחד עולה לה בחיילת שניו. אלא זו הברית למי היא, לר' אלעזר דאמר פר דאמור בחורה כן עשרים וארבעה חדש ושלשין יום, (ז) שלשים ושלשים בעי. דהניא אין נעתיק ואין מברכיין ואין מרכיבין ערב שבעתי פחות משלשים יום לפני ראש השנה, ואם נעט והכין והרכיב יעקור. ר' יהודה אומר כל הרחבה שאינה קולטת שלשה

ז'אן דע וויט

[illegible]

השמות ומיהו נסוף פרק שי
נגון דחוש שלשה בין השמות
וזם לסלק ליה למיניא ונראה
פסוק דר' יוסי כ' היכי דמחילת

אינו דין שיום אחד
מאי ר"א שלשים ושני
נוטעין ואין מברכין
שביעית פחות מל' יום
והברך והרכיב יעקוב
ר"א אומר^ב כל הרכבה
שוב אינה קולטת רבי י
שבתות ואמר רב נחמ
לדברי האומר ל' צר
האומר שלשה צריך
האומר ב' שבתות
ושלשים יום וא"נ כר'
בעי הכי לעולם ר"מ
אי הכי ל"א בעי קא ר
ולכא א"ר יוחנן ושני

לכאן ארץ חיים ושלום
יחדיו באחת ושם מאה
לחודש ר"מ סבר מראש
בשנה וקא קרי לה שנה
בשנה חשוב שנה ו
מאות ואחת שנה כד
באחת ושם מאות ש
קאי ומאי אחת אתחלת
מ"ט דכתיב בראשון
יום אחד הוא העייל
חדש ש"מ יום אחד
ומדיום אחד כחדש
בשנה חשובין שנה
למנוייה (מכלל דר
בניסן נברא העולם)
אומר בתשרי נברא
אבות בתשרי מתו א
"בראש השנה נפקין
בראש השנה יצא

[illegible]

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

אִינוּ דִין. שֵׁעִלָּה יוֹם אֶחָד בְּסוּף שָׁנָה רִאשׁוֹנָה לַחֲחִילָה קִצְבָּת שִׁנִּים הַקְּלוּטִים לֵכֶּךָ: אֵלֶּה מֵאֵי. כִּמְחָן מוֹקְמָה לַמַּחֲמִיחָה דְּלִעֵיל דְּחִמְרָה נִצְטַע פְּחוֹת מִל' לֹא עֵלְתָה לּוֹ שָׁנָה: כִּר"א. מוֹקְמָה בְּחִמִּים: שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשִׁים בְּעֵי. ל' יוֹם לְקִלְטִים שֶׁחָדָה נִשְׁרַשַׁת בְּזֶכֶר וְשִׁשִּׁים יוֹם לַחֲשִׁמִּים: שָׁנָה וַיְמִי הַקְּלוּטִים אֵין עוֹלִין לֶה דְּכִמְחָן דִּמְנָה בְּחִמִּים^א דִּמֵּיחַ כֹּל זְמַן שֶׁלֹּא קִלְטִים: דְּסֻקָּן. דְּאֵין נִטְעָה קוֹלוֹת בְּפָחוֹת מִל' יוֹם: יַעֲקֹר. לִפִּי שְׁקִלְטִים בְּשָׁנִים: דְּבִרִי ר"מ לֹא גָרַם: לְדִבְרֵי הָאוֹמֵר ל' יוֹם. לְקִלְטִים: לְרִיד שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשִׁים.

אֵינָהּ קוֹלֶמֶת בִּג' יָמִים
וְיִרְ"שׁ אֹמְרִים יִשְׁתִּי
אִמֹר רַבָּה בַּר אֲבוֹה
ל' וּשְׁלֹשִׁים לְדַבְרִי
יִשְׁרָה וּשְׁלֹשִׁים לְדַבְרִי
נִדְרִךְ שְׁתֵּי שִׁבְתוֹת
מִדָּה ס"ל ג' וּשְׁלֹשִׁים
כִּי קָאֵמַר ל' לְקִלְטִינָה
בַּר יוֹם ל' עוֹלָה לִכְאֵן
מִקְרָא אֶחָד דְּרִשׁוּ
שְׁנֵה בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד
יּוֹם אֶחָד הוּא דְּעִייל
שְׁמַע מִינֵה יוֹם אֶחָד
יִדֵּךְ אִי כְּתִיב בִּישׁ
וְיִשְׁרָה הַיְחָא דְּרִמְרִי

ומהם יומתו יום שגברו המשי
מאליקים (ה) משה עד סיון והלכי
היו הלך והסור עד חדש העשירי
והוא אב שהיה עשירי לירידת גשמים
וזו נקרא ראשי ההרים והוא נאמר
עד אחד בתשירי נבלעו המים ונחמה
דכתיב ויהי בלחת ושם מלות שנה
בראשון בלחת לחדש חרבו המים.
ולדברי האומר בלחיר יד המנוול
הוא ליה האי בראשון בלחיר. וכן למר
זל למר חתלה שנה שם מלות ונחמה
וכן נכנסו בל אלה יום אחד דכתיב
בלחת לחדש וקרי ליה שנה דכתיב
בלחת ושם מלות שנה: **דקדקתם.**
דקרי ליה שנה: וקרי ליה חדש.
דכתיב בלחת לחדש: **השני למנויו.**
אחד מן המנוין שלו חדש חדש
בר"ה

שהחדש נמנה ימים דכתיב עד חדש ימים (במדבר יא): **וַשָּׁנָה** אחד לתנויה חשוב שנה והיא מנחת בחדשים דכתיב (שמות י) **לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה** **מַלְלֵי דְרָאשֵׁי וכו'.** ר"מ דר"א דכתיב מרדכי מרדו שזו היתה חמלת שנה. וזו נראה ללך גרמיון ר"ל דלמלא מר' אליעזר סבירא להו ויהי דראשון[?] לאו יסון אלף פשר ומפני שהוא ראשון לבריאת עולם ולמנין השנים קרי ליה ראשון ובקשר עולם מנח צדקיהו דלר"א הוי ראשון מפשרי הוא: **תניא ר' אליעזר אומר** כו'. מרדכי קרי ליה לא קמין (דף יא):

טולדו

ולחמר ר"מ טעטע שפציעט בין שבוגג בין צמוד יעקור קאמח וי
 ואל יומא סלקא ליה שחא ואי לא לא סלקא ליה שחא לא נקט ל'
 לא נקט ל' ווייזא בפרק יואל דרשן (ע"ד דף מה.) משמע קאמח דאיכא
 ד"ה שנה. ודאי לומר דשנה שנה למצול היתא ואל חשי ל'
 ובחדש השני בשבועה ועשרים יום לחדש ולא כחשי בשחים ויש מחזק
 בשנה השנית בחדש לחדש הוקם המשכן דלא עייל אלף יום אחי
 ס אחד לא חשי ל' וזהו כחשי ויזי בשנה השנית בחדש
 ור"מ קבירא להו צניסן נבדא העולם דלא חזרווייהו מידו שו
 ראשון דכתיב (שמות יז) החדש הזה לכם וגו' ראשון ופי' בקונטרס דלא
 פרי ומפני שהוא ראשון לברית עולם ולמנין השנים קרי ליה ראשון
 גרסי' ליה ודיק מהא דאס איחא דספרי במשבר נבדא העולם
 ד מבל שנה ואי ותי לא תידוק מיניה יום אחד בשנה חזר שנה:
 חזרש

מסורת הש"ס

(א) שבעים פ"ב מ"ו יצמות
פנ. (ב) [נמסנה דשבעים
פ"ב מ"ו וכן יצמות פנ.
לימא דברי ר' אליעזר]
(ג) [מסכים נה. (ד) [מסות
ג: נדה מד: מה. (ה) [עלי
למקן כו. ע"ז ח.א.
(ו) [ברכות כו. יצמות פד: ח.
(ז) [אולי יכל. נבחימא]
(ח) [נז"ל ראשון. (ט) [ז"ל
ה"י סוף. (י) [וע"ע חס'
מסכים פה. ד"ה א"נ וכו']

תורה אור השלם

1. יהיה באחת ושש
מאות שנה בראשון
באחד לחודש חרבו
המים מעל הארץ ויסר
נח את מבטת התבה
ורא ודעה חרבו פני
הארמה: בראשית ח יג

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה ויהי בלחם
 ט' המים מחליטין נמשכו
 עד סיון: (3) תוש' (נע"א)
 ד"ה שנים ט' מוכיח ק'
 דפריך התם: (2) בא"ד
 דלרבה ו' נקיים קאמר
 יום: (7) ד"ה שלשים ט'
 (פירוש דלא חזרי בתוספת
 שביעית כלל אלא בקליטה)
 מא"מ וי"ב הגה"ה:

מוסף רש"י

ואם נטע והבריק
והרכיב יעקור. דהא
קלטת כשניעית, דלץ
הרכבה קילטת נפשות
משלשים יום (יבמות פג.)
בתשרי נולדו אבות.
אברהם ויעקב (לעמן
פא.) נפקדה שרה רחל
ורחבה. הא זכרונם לטובה
ונגד עליהן הריון (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones